

nogle ere delte i A og B, saaledes at der bliver tæt op imod en Snes Spørgsmaal. Det ene af disse Spørgsmaal lyder saaledes: Vil det være muligt helt eller delvis at tilvejebringe Midler til Bestridelse af de med Lovforslaget forbundne Udgifter gennem Forsikring? At der er spurgt om det, er ganske i Overensstemmelse med, hvad der fra forskellig Side ogsaa er udtalt under Behandlingen, baade sidste Gang, Sagen var til Behandling, og tidligere. Jeg har da ment, at der ogsaa burde tilvejebringes nogle Oplysninger i saa Henseende, og har derfor henvendt mig til de Forsikringsteknikere, vi have i Invaliditetskommissionen, eller, for at personificere det, til Professor Harald Westergaard, og bedt ham om at foretage Undersøgelse af og Beregning over, hvad der skulde ydes som Præmie ved et Barns Fødsel, hvis der ved Faderens Død skulde kunne betales det paagældende Barn en vis bestemt aarlig Understøttelse indtil dets 15de eller 18de Aar, hvordan man nu vil sætte det. Og det er saa heldigt, at Professor Westergaard er bleven færdig med det Materiale, han har benyttet, saa jeg ogsaa i saa Henseende kan give de Oplysninger, som der er Mulighed for at tilvejebringe paa Grundlag af, hvad der foreligger gennem sidste Folketælling. Jeg skal selvfølgelig ikke trætte med at gøre Rede for de mange Beregninger i hele det Grundlag, som Professoren er gaaet ud fra, men bare nævne det Slutresultat, som kan siges at have nogen Interesse. Det er da dette: Hvis man tænker sig, at hvert Barn, der bliver faderløst, skal have en Understøttelse fra det Øjeblik, Faderen dør, til dets 15de Aar af 100 Kr. om Aaret, altsaa hvert Barn i Landet uden Hensyn til, om det er formuende eller ej, da skal der ved Barnets Fødsel være at indbetale 50 Kr. Nu er det en Selvefølge, at naar man tager Hensyn til, at for en hel Mængde ere Formuesomstændighederne saadanne, at der ikke vil være Tale om at yde dem noget Bidrag, naar Faderen dør; naar alle disse altsaa blive trukne fra, vil der være mindre at yde ved Barnets Fødsel, hvis man tænker sig at gaa den Vej. Hvor meget disse 50 Kr., som altsaa ville være en Slags Forsikringspræmie, da kunne nedsættes, have vi ikke Materiale til at udregne, det kan selvfølgelig en Forsikringstekniker slet ikke sige noget om uden efter et rent Skøn. Men vi have heller ikke i Ministeriet et Materiale, paa Grundlag af hvilket man kan afgøre, hvor mange Enker der her maa regnes med, altsaa ikke alene de Enker,

der nu faa Understøttelse, og som vi have Oplysning om, hvad jeg har tilladt mig at gøre Rede for, men i al Almindelighed, hvor mange af de Enker, der ere, der kan siges at være berettigede til at faa, det være sig nu 100 Kr. pr. Barn, eller hvilket Beløb man vil sætte det til. Det have vi som sagt ikke Materiale til at afgøre, og ogsaa det, har jeg ment, vilde det have sin Interesse at tilvejebringe, idet jeg gaar ud fra, at man, naar man gaar til Løsning af dette Spørgsmaal, vil have noget mere Grundlag for en Oversigt over de finansielle Følger af at give Enker en saadan Ret, end der ligger i det, jeg har oplyst om, hvor meget der ydes for Tiden.

For Resten mener jeg, at Enkemænd burde tages med, for de kunne være ligesaa uheldigt stillede i mange Tilfælde, naar Moderen dør, og de sidde med Børnene. I det Øjeblik, man gaar til en saadan Ordning, saa maa det være en Ret for de paagældende, og saa maa der være en hel Mængde, som kan kræve et saadant, skal jeg sige Alimentationsbidrag — der er vist ingen, der vil misforstaa dette Udtryk — eller et bestemt Bidrag pr. Barn. Der er mange, som med Rette kunne melde sig ud over dem, som nu for Tiden faa Hjælp af Hjelpekasserne eller af Fattigvæsenet. Men vi have ikke noget som helst Materiale, der siger os, hvor mange det vilde blive, der kunde melde sig med Rette, i det Øjeblik, man fastsætter, at enhver under en bestemt Skattegrænse har Ret til at kræve et bestemt Bidrag til Børnene. De Oplysninger, vi have, ere ikke tilstrækkelige for mig eller Ministeriet, og jeg tror heller ikke for det høje Ting eller det Udvalg, som kommer til at beskæftige sig med denne Sag. Jeg har derfor paa Grundlag af de Spørgsmaal, der i Fjor stilledes af Udvalget, forhandlet med Statistisk Bureau om Indhentning af nye Oplysninger denne Sag vedrørende, idet jeg til Dels belært af, hvad Statistisk Bureau skrev ved Indsendelsen af det i Fjor indsamlede Materiale, er gaaet ud fra, at det er rigtigt, at Statistisk Bureau medvirker ved Affattelsen af Spørgsmaalene, da dette skal bearbejde Materialet. Selvfølgelig bestemmer Ministeriet, hvilke Oplysninger der skal kræves, men det er nødvendigt at forhandle med Statistisk Bureau om, hvordan Spørgsmaalene skulle stilles, thi det ville ærede Medlemmer give mig Ret i, Besvarelsen af et Spørgsmaal afhænger af, hvorledes det bliver stillet. Der er da ogsaa lige nu udgaaet til Amtmændene et nyt Cirkulære vedlagt Spørgeskema for at